

de korrektioner vi har nævnt, og at regeringen så også inden for den nærmeste tid fremsætter forslag, så man får mulighed for adoption af børn her fra Danmark. Vi synes, at der her er et presserende problem, også hvis vi skal have bugt med ventetiderne, som er alt for lange i dag.

Sonja Albrink (CD):

Lovforslaget tager sigte på, at adoptanter får en højere grad af medbestemmelse og ansvar i forbindelse med behandling af ansøgninger om adoption, samtidig med at myndighedernes kontrolfunktion nedtones. Imidlertid fremgår det ikke helt klart af lovforslaget, hvordan det faseopdelte undersøgelses- og godkendelsesforløb, som de kommende adoptanter skal undergå, reelt lader myndighedernes kontrolfunktion træde i baggrunden.

CD mener, at det afgørende må være, at spørgsmål om godkendelse af adoptivforældre afgøres efter målbare kriterier, så skønsmæssige vurderinger begrænses i det omfang, dette er muligt. Jeg håber derfor, at vi under udvalgsbehandlingen får tid til at drøfte de kriterier, så vi i betænkningen til forslaget kan komme med de rigtige anbefalinger af forhold, der skal lægges til grund for en godkendelsesprocedure.

Lovforslaget giver også adoptionsformidlende organisationer kompetence til at godkende de såkaldte matchingforslag, en kompetence, der i dag ligger hos de amtskommunale adoptionsråd. Derved får de adoptionsformidlende organisationer et større medansvar og de godkendte adoptanter en ret til medbestemmelse og omvalg af barn.

Tidligere på året blev et matchingforslag omtalt i medierne. En af de adoptionsformidlende organisationer havde ikke været tilstrækkelig omhyggelig med at få undersøgt oplysninger om det barn, der var bragt i forslag. Sagen er bl.a. et eksempel på, hvor vigtigt det er, at roller og ansvarsfordeling myndighederne imellem er utvetydige. Vi er derfor enige med justitsministeren i, at kompetencen til godkendelse overføres fra rådene til adoptionsformidlende organisationer, og at det undgås, at de tre adoptionsformidlende organisationer alene er medlemmænd.

I CD er vi også tilfredse med, at lovforslaget lægger op til, at reglerne om aldersforskel mellem adoptanter og adoptivbarn gøres mere fleksible, så den ene af ansøgerne kan være over 40 år, når den anden er noget yngre. Vi vil

under udvalgsbehandlingen gerne kigge på det forslag, som var fremme under behandlingen af lovforslaget om kunstig befrugtning. Det bør være med alder som med fysisk handicap, at der afgørende lægges vægt på, at begge adoptanter skal være i stand til at tage sig af barnet under hele dets opvækst. Adoptivbørn skal ikke adskille sig fra de børn, der lever sammen med deres biologiske forældre, og det er i dag ikke usædvanligt, at man har en biologisk mor på 38 år og en far på 46 år.

Det økonomiske vil vi også gerne have kigget på under udvalgsbehandlingen, men alt i alt kan jeg til slut sige, at vi i CD støtter grundtanken i lovforslaget, og vi håber på en god udvalgsbehandling og et ja ved tredjebehandlingen.

Elisabeth Arnold (RV):

Efter at have hørt alle disse ordførertaler, som beskæftiger sig med de tekniske ændringsforslag til adoptionsloven, kunne man godt være fristet til blot at kaste et enkelt blik på fortiden.

Min tipoldemor stiftede en organisation i København, som hed »Småbørns Vel«, og det gjorde hun, fordi det var meget almindeligt, at tjenestepiger dengang for 100 år siden kom galt af sted, som det hed, og deres børn kunne ikke få noget hjem, for tjenestepigerne havde ikke noget hjem selv og kunne ikke forsørge deres børn selv. Dengang var der masser af børn i Danmark, der var masser af muligheder for at adoptere, og der var mange danske børn at adoptere.

Den tid er jo slut, og det er derfor, vi nu har fået disse meget, meget stramme og indimellem meget mærkværdige adoptionsregler, som gør, at adoptanterne skal igennem en skærsild af interviews, en skærsild af gennemlysning, for at man kan se, om de nu også opfylder betingelserne for at blive de perfekte forældre. Det er i virkeligheden et lettere perverteret system, vi har opbygget, som alt sammen er udtryk for, at vi har mangel på børn i Danmark.

Vi har med undren kigget på dette system, men vi må på den anden side erkende, at de børn, der bliver født i Danmark, stort set er ønskebørn, fordi vi jo har indført både meget effektiv prævention og også ret til fri abort. Derfor er det altså stort set kun ønskebørn, der fødes i Danmark, og det betyder, at det er meget svært for folk, der ikke selv kan få børn.

Reglerne, som de er, forekommer ofte meget restriktive, meget urimelige, og derfor hilser vi